

РЕШЕНИЕ

№ 5472

гр. София, 18.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 05.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на
прокурора Я. Димитров, като разглежда дело номер **4977** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ на КОМИСИЯ ЗА
ФИНАНСОВ НАДЗОР срещу РЕШЕНИЕ от 22.03.2012г. на СОФИЙСКИ
РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 98 състав по нахд № 14897/2011
г., с което е отменено наказателно постановление № Р-10-453 от 05.04.2011г.,
издадено от заместник председателя на Комисията за финансов надзор,
ръководещ управление “Застрахователен надзор”, с което на основание чл.319, ал.1,
т.2 от Кодекса за застраховането (КЗ) на ЗК [фирма] са наложени десет
имуществени санкции, всяка в размер на 1000 лв. за нарушения на чл.319, ал.1,
т.2 вр. чл.317а, ал.3 КЗ. В касационната жалба са развити съображения за
неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на
материалния закон. Касаторът посочва, че ЗК [фирма] е субект на
задължението по чл.294, ал.1 КЗ, поради което законосъобразно е ангажирана
неговата наказателна отговорност. Касаторът претендира съда да постанови
решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество
на спора да бъде потвърдено наказателно постановление № Р-10-453 от
05.04.2011 г., издадено от заместник председателя на Комисията за финансов
надзор.

Ответникът по касационната жалба ЗК [фирма], чрез процесуалния си

представител адв.З. Т. изразява становище за неоснователност на същата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното

Касационната жалба е процесуално допустима и разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 22.03.2012г. по нахд № 14897/2011 г. СРС, НО, 98 състав е ОТМЕНИЛ наказателно постановление /НП/ № Р-10-453 от 05.04.2011 г., издадено от зам. председателя на КФН, с което на основание чл. 319, ал. 1, т. 2 от КЗ на ЗК [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция" в общ размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 317а, ал. 3 от КЗ.

За да достигне до извода, че наказателното постановление е незаконосъобразно първоинстанционният съд е приел, че са допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му, тъй като в акта за установяване на административно нарушение /АУАН/, така и в НП не е ясно и точно описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. СРС, НО, 98 състав е обосновал извод, че е нарушен процесуалния закон и неправилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на търговското дружество за извършено нарушение по чл. 317а, ал. 3 от КЗ.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При правилно установена фактическа обстановка, касационната съдебна инстанция приема, че СРС, НО, 98 състав, правилно е приложил материалния закон. Не е налице отменително касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от НПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Не се спори между страните по делото, че застрахователното дружество подава информация в КФН за подписани 10 броя договори за задължителна застраховка „Гражданска отговорност", сключени за моторни превозни средства, поради което било изчислено, че е налице закъснение над 46 дни, включително за всяка от тях, като е изчислено и конкретното закъснение за всяка от полиците в брой дни. От страна на административно-наказващия орган извършеното от страна на търговското дружество нарушение е определено като такова по чл. 317а, ал. 3 от КЗ. Съдът приема, че в процесния случай обаче не се обосновава приложимостта на чл. 294, ал. 1 и ал. 4 от КЗ. Съгласно чл. 294, ал. 1 от КЗ всеки застраховател, който предлага задължителна

застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и/или задължителна застраховка "Злополука" на пътниците в Р. Б. посредством установяване или при условията на свободата на предоставяне на услуги, представя на Информационния център ежеседмично до втория работен ден на следващата седмица справка за сключените и за прекратените застрахователни договори към края на предходната седмица. Съгласно чл. 294, ал. 4 от КЗ справката по алинея се предоставя и в комисията. Съгласно чл. 294, ал. 1 от КЗ търговското дружество е следвало да представи на Информационния център справка за сключения договор на втория работен ден на седмицата, следваща тази на сключването му. Настоящата съдебна инстанция приема, че задължено лице по чл. 294, ал. 1 и ал. 4 от КЗ може да бъде само лицето по чл. 8, ал. 1, т. 2 от КЗ. Чл. 8, ал. 1 от КЗ определя лицата, които имат качеството на застраховател, като съгласно чл. 8, ал. 1, т. 1 това е акционерно дружество, кооперация, както и застраховател от трета държава, чрез клон, регистриран по Търговския закон, получили лиценз при условията и по реда на този кодекс, а съгласно чл. 8, ал. 1, т. 2 от КЗ застраховател е и застраховател от друга държава - членка при условията на правото на установяване или на свободата на предоставяне на услуги. В тази връзка съгласно чл. 52 от КЗ застраховател със седалище в друга държава членка, получил лиценз за извършване на застрахователна дейност, може да извършва дейността, за която му е издадено разрешението, на територията на Р. Б., при условията на правото на установяване или на свободата на предоставяне на услуги. Анализът на редакцията на чл. 294, ал. 1 и ал. 4 води до извода, че нормата се отнася единствено до застраховател и извършващ застраховки посредством установяване или при условията на свободата на предоставяне на услуги. ЗК [фирма] в производството пред настоящата инстанция не попада сред тези лица, той е акционерно дружество, регистрирано по Търговския закон и получило лиценз от КФН при условията и по реда на КЗ.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 22.03.2012г. на СРС, НО, 98 състав е правилно като краен правен резултат на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 209 т.1 и т.2 АПК във вр. чл. 218 ал.2 АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 22.03.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 98 състав по нахд № 14897/2011 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.